

РЕШЕНИЕ

№ 2517 / 28.12.2018 година,

гр.ВАРНА

ВИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД гр.Варна, XXXII-ри състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ГЕРГАНА СТОЯНОВА

В съдебно заседание, проведено на **28.11.2018** г.при участието на секретаря Мая Вълева изслуша докладваното от председателя административно дело № **3389/2017** г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с приложението на чл. 40 от ЗДОИ.

Иницирано е по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, депозирана чрез Юлиан Чолаков – представляващ, срещу Решение № ДООИ17000197ВН-001/21.11.2017 г. , издадено от главния секретар на община Варна в качеството му на орган по чл. 28 от ЗДОИ, обективиращо отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискан със заявление ДООИ17000197ВН/08.11.2017 г. , в частта по точки 3-та 4-та и 5-та от същото.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност на така постановения отказ. Оспорва се приетото от административния орган и дадената от него квалификация, че исканата информация не представлява обществена такава. Твърди се, че поисканата информация има самостоятелно значение, тя е с обществен характер. Възражава се срещу приетото от АО относно наличие на правен интерес в производство по предоставяне на достъп до ОИ, както и относно приложимото производство за достъп до исканата информация – като административна услуга.

В заключение поддържа тезата, че исканата информация е обществена по характер, съхранява се от ответника и не са налице основания за отказване на достъп до нея.

Въз основа на изложеното е формиран петитум с искане съдът да отмени постановения изричен отказ и да задължи органа да предостави исканата информация. Претендират се и разноски.

Ответникът, в представен по делото писмен отговор счита жалбата за неоснователна, тъй като формулираните в заявлението въпроси касаели частна административна преписка и независимо, че жалбоподателят е запознат

с нея същата не представлява обществена информация. Отделно от горното категорично е становището му, че данните, касаещи длъжностни лица от деловодството на община Варна не съставляват такава информация, поради което са налице фактическите и правни основания за постановяване на отказ за предоставяне на ОИ по така формулираните въпроси.

Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, като съответно претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Настоящият съдебен състав, като анализира доказателствата и съобрази доводите на страните, приема следното:

Жалбата е депозирана от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок, с оглед на което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със заявление № ДООИ17000197ВН/08.11..2017 за достъп до ОИ Сдружението за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Чолаков е поискало от Кмета на община Варна предоставяне на достъп до обществена информация, в 6 точки е индивидуализиран нейният нейния вид и начин на предоставяне, като относимите за спора са точки 3-та, 4-та и 5-та със следното съдържание:

Точка 3. Часът, минутите и секундите, отбелязани в автоматизираната деловодна система при регистрацията на 01.08.2016г.. на документа по т.1, ако същият са регистрирани (касае се за документ с означение ДООИ16000110ВН-001ВН-001ВН от 01.08.2016 г.)

Точка 4. Данни за длъжността и двете имена на служителя регистрирал в деловодната система документа по т.1, ако същият е регистриран.

Точка 5. Данни за длъжностите и двете имена на лицата, подписали документа по т.1 при неговото издаване съгласно Вътрешните правила за организация на деловодната дейност на община Варна, ако има издаден такъв документ.

С решение № ДООИ17000197ВН-001/21.11.2017 г. , издадено от главния секретар на община Варна в качеството му на орган по чл. 28 от ЗДОИ е постановен отказ при изключително неясни, противоречиви и взаимно изключващи се мотиви.

На основния въпрос дали и доколко индивидуализираната в точки 3-та 4-та и 5-та от заявлението информация представлява обществена такава не е даден еднозначен и категоричен отговор. Решението е вътрешно противоречиво. В хипотезата на отказ според правилата на чл. 38 от ЗДОИ фактическите и правни основания за издаване на акта следва да са ясно и недвусмислено формулирани по начин, който да обективира ясно волята на органа в случаите, в които се постановява отказ.

В разглеждания случай това не е сторено, решението е постановени при липса на ясни мотиви и конкретно изложени фактически и правни основания.

От една страна, видно от съдържанието на обстоятелствената част на процесното решение АО не счита конкретизираната със заявлението информация за обществена такава – счел я е като „част от частна административна преписка“ без да я определи и квалифицира.

Постановеният по заявлението правен резултат обаче, видно от диспозитива на решението недвусмислено насочва към извода, че АО е провел производство искане за предоставяне на достъп именно до ОИ и обосновавайки се с разпоредбите на ЗДОИ е отказал предоставянето и.

Безспорно търсената информация е обществена по смисъла на чл. 2 ал.1 от ЗДОИ тъй като е свързана с обществения живот в Република България и в частност - в община Варна, касателно начина на функциониране на нейното деловодство при обслужване на гражданите. Цели да даде възможност на гражданите - в това число и в настоящия случай на заявителя, да си състави собствено мнение относно процесите на регистриране, деловодно обслужване и движение на постъпващи от граждани документи, както и сигурността на датирането.

Административният акт страда от толкова сериозни пороци, до степен, пречатстваща съда да извърши пълна съдебна проверка за неговата законосъобразност по същество. Най съществен от тях е отсъствието на фактическите основания, на които се основана постановения от АО правен резултат. Липсват мотиви, както по допустимостта на искането, така и по неговата основателност по същество. Нарушено е императивното изискване на чл. 59, ал.2 т.4 от АПК, което съставлява самостоятелно основание за отмяна.

Според Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1 от 1996 г. на Конституционния съд правото на всеки гражданин по чл. 41, ал. 1 от Конституцията да търси и получава информация "е гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят". Конституционният съд изрично е подчертал, че от съдържанието на правото по чл. 41, ал. 1 на всеки гражданин да търси и получава информация произтича и задължение за осигуряване на достъп до информация, като съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация (обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г.). Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти - чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Според чл. 7 от ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна, в случаите, предвидени със закон. В ал. 2 (изм. ДВ, бр. 45 от 2002 г.) на чл. 9 ЗДОИ е предвидено, че в случаите, предвидени със закон, определена официална или служебна информация може да бъде обявена за класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна.

Според чл. 17, ал. 1 ЗДОИ достъпът до обществена информация,

свързана с дейността на задължените субекти по чл. 3, ал. 2, е свободен.

Макар и да е формирал волята си в изискуемата по закон писмена форма- решение, то предвид неговото съдържание, не може да се счете, че органът е разгледал по същество искането, с което е сезиран.

При постановяване на обжалвания отказ административният орган се задоволил единствено да цитира по негова преценка в диспозитива на постановеното решение конкретни норми от ЗДОИ, но без да ги обвърже с конкретни факти и обстоятелства, подходил е твърде формалистично.

Информацията, до която се иска достъп в подаденото заявление е точно определена както по съдържание, така и по вид, характер, произход, обхват и местонахождение. Поискана е от компетентен орган.

Компетентността не е резултат на свободна, оперативно самостоятелна преценка, а правно дефинирана лимитирана законово възможност за осъществяване на конкретни правни действия при наличието на конкретни правни предпоставки.

Предвид характерът на обществените отношения, които урежда ЗДОИ, задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи **мотивирано писмено произнасяне**. Този извод се потвърждава и от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, уведомяване писмено на заявителя за взетото решение и от чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

В настоящия случай това не е сторено, което от своя страна налага отмяна на проверявания административен акт и връщане на делото като преписка за произнасяне по депозираното заявление съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Предвид приетия по спора краен правен резултат и своевременно направеното от страна на оспорващото сдружение искане за присъждане на разноски, съдът намира за основателно и ще следва да ги уважи.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 във връзка с чл. 41, ал.1 от ЗДОИ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ДООИ17000197ВН-001/21.11.2017 г. , издадено от главния секретар на община Варна в качеството му на орган по чл. 28 от ЗДОИ с което е обективиран отказ за предоставяне на ОИ по заявление № ДООИ17000197ВН/08.11.2017 г. депозирано от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на община Варна за мотивирано произнасяне по същество по заявление №

ДОИ17000197ВН/08.11.2017, съобразно дадените в мотивите на решението указания.

ОСЪЖДА община Варна да заплати на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията сумата от 495 лв.. (четирисотин деветдесет пет лв.), представляваща направените по делото съдебни разноски.

Решението подлежи обжалване на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ГЕРГАНА СТОЯНОВА